

AUSZTRIAI TANULMÁNYÚT (SAALBACH)

Beszámoló

2024. május 27-június 02.

Május 27. hétfő

Egy hosszú és kimerítő, 9 órás út után fáradtan, de boldogan gördültünk be a saalbach-i szállásunk kapuján. A hegyek közt hűvös, esős időjárás fogadott bennünket, és az esőzés egész héten egyre csak fokozódott, az otthoni tavaszról hirtelen ismét az őszbe cseppentünk. Aznapra az utazáson kívül egyéb program nem volt szervezve, ezért a délután hátralevő részében elfoglalhattuk a szobáinkat, kipakolhattunk, felfedezhettük a szállásunkat, illetve annak környékét és játszhattunk vacsoráig. Konstatáltuk, hogy a Wi-Fi hálózat az emeletre nem ér fel, és a földszinten is csak reggel 7-től este 10-ig használható, de azért boldogultunk vele, kipótoltuk mobilnettel.

Május 28. kedd

Összeszedelődzködtünk, megreggeliztünk és indulhattunk is az első tanóráinkra a szomszédos, szintén hegyi településbe, Saalfelden-be. A játékos, főként szövegértést és szókinccset fejlesztő tanórák kellemes hangulatban teltek, a társaságot 3 részre osztották. A tanítást követően lehetőséget kaptunk vásárlásra, majd visszasétáltunk a megbeszélt helyre, ahová a buszt vártuk volna, hacsak időközben nem robban le. Így végül nem a busz jött értünk, hanem mi gyalogoltunk el érte. Miután sikerült megoldani a technikai problémát, felültünk és Werfen vára felé vettük az irányt. Ott egy rövid erdei séta után megtekintettük a ragadozómadár bemutatót, a vár tetejéből elénk táruló szép kilátást és a vár belsejét, kiállításait, hozzá hangyaggal tájékoztattak minket az információkról.

Május 29. szerda

Erre a napra rendhagyó tanórát szerveztek nekünk. Osztrák tanárainkkal körbejártuk Saalfelden mezőit, amelyekről fantasztikus, majdhogynem 360 fokos volt a panoráma a településeket körbevevő hegyekre. A tanítás és egy rövid McDonalds-os kitérő után indulhattunk is fel a hegyek egyik magasabb pontjára, a Krimml Wasserfälle lábához, ahol gyönyörű kilátás nyílt a vízesés alsó, lezúduló szakaszára, amelynek közelébe oda is mehettünk (aki ezt bevállalta, a végére úgy nézett ki, mint akit éppen most vert el az eső), néhány sziklán felmászva. A keményebb rész ezután következett, ugyanis egy körül-belül 10-12 km-es túra keretében megtettük az utat a hegy tetejére, a folyóhoz, amelyből a vízesés fakad, fel és le.

Május 30. csütörtök

A szokásos tanórákat követően, egy hosszú, meredek lejtőkben, szerpentinekben és éles kanyarokban gazdag út után jutottunk el a kirándulás egyik, ha talán nem a legizgalmasabb helyszínére, a Großglocknerhez. Szó szerint átutaztunk az esős, hűvös, ködös télbe, az örök hóval borított hegycsúcsok birodalmába, miközben végig tavasz volt. Két megálló volt beiktatva, de igazán a második, jóval feljebb eső bizonyodott szemet kápráztatónak, ahol tökéletes kilátás nyílt a kristálytisza vizű, azúrkék tengerszemekre a havas hegyek között. Itt találkoztunk mormotákkal is, akiket aszalt szilvával és barackkal kínáltunk, ők pedig szívesen fogadták, és hangos rágcsálásukkal mindenki arcára mosolyt csaltak.

Május 31. péntek

Ezen a napon elbúcsúztunk osztrák anyanyelvi tanárainktól, majd buszba ültünk, hogy nekivágjunk az előttünk álló útnak, amely Németországba vezetett, Berchtesgadenbe, Hitler rezidenciájára. A busszal az utazás ismét kalandosra sikeredett, ugyanis hegymenetben háromszor is megállt a kanyarokban, egyszer el is kezdett visszagurulni a szerpentinén... De ismét sikerült valahogy megoldani a problémát és folytathattuk utunkat. A Sasfészekben sajnos csalódnunk kellett, mert, bár utaztunk az aranylifttel, ott fotózni nem lehetett, és mire felértünk, sűrű, áthatolhatatlan, tejfehér köd szállt a tájra, amire kilátásunk nyílt volna. Így csak egy folyosónyi felirat maradt számunkra, néhány önéletrajzzal és képekkel a Führer korából. Éjfélkor megünnepeltük, hogy elérkezett a nyár.

Június 01. szombat

Az egész napunkat Mozart szülővárosában, Salzburgban töltöttük. Itt közösen besétáltunk a belvárosba, majd onnan mindenki kedvére mehetett, amerre akart. Voltak, akik megmászták a várat, akadtak olyanok is, akik elgyalogoltak Mozart szülőházához és néhányan csak különösebb cél nélkül sétálgattak a városban, vagy betértek egy üzletbe, esetleg az éppen Salzburgban folyó futóversenyt nézték. Estére a BL-döntő okán mindenki egybegyűlt, hogy közösen szurkolhassunk a szállás ebédlőjében elhelyezett TV-n keresztül. Végül a Real Madrid-szurkolók örülhettek.

Június 02. vasárnap

Elérkezett a hazautazás napja. Reggeli után mindenki gyorsan elvégezte az utolsó simításokat a bőröndjén, hogy utána bekerülhessen a buszba. Hazafelé egy vidám, de már fáradt társaság utazott nyolc és fél órát. Már nem szólt a JBL, nem volt hangoskodás. Amint átértünk a magyar határon, a nyárban találtuk magunkat, hőség fogadott minket. Szigetszentmiklóson kimerülten, de egyben elégedetten kászálódtunk le buszunkról.

Nisóczi Nóra

8.a